

17. i 18. maja br. były świętem studentów wszystkich wydziałów Politechniki Śląskiej, dwiema wolnymi od nauki.

Już 16. maja po południu rozpoczęły się JUNEWALIA, trzy dni dobrej zabawy.

17. maj to tradycyjny już Dzień Sportu. Zaczęło się od uroczystego wjazdu motocyklistów, którzy przywieźli JM Rektora na miejsce rozpoczynających się zabaw. A potem - wspólny aerobik 3000. tysięcy studentek i studentów, Mistrzostwa Politechniki w wielu konkurencjach, Bój Wydziałów, Wielobój Dziekańców, regaty na Kłodniczy i koncerty. 18. maja - to dalszy ciąg "wielkiego grania" i barwny korowód ulicami miasta.

To jednak już nie te czasy, gdy całe miasto było w otadaniu kolorowej, bawiącej się gromadzie, braci studentkiej, a wszystkie kluby i teatry oparowały teatrylni studentkie, które zjeżdżały z całej Polski na gliwickie Junewalia.

Rządzili studenci

NOWINY GLIWICKIE Nr 21 (2463) 25.05.2005

Pewnie dlatego, że każdy mógł tu znaleźć coś dla siebie, a studenci - mimo niezbyt dopisującej pogody - tłumnie odpowiedzieli na wezwanie organizatorów. Pierwszy dzień „Igrów” nie był zbyt przeładowany imprezami - na boisku obok akademika Elektron rozgrywał się Dzień Elektronu. Wstępem do „elektrycznych igraszek” był „rzut byle czym w dal”.

Dzień później program był już dużo bardziej bogaty, znalazły się w nim m.in. Sportowe Igraszki, czyli Dzień Sportu, a o godz. 16.00 rozpoczął się międzywydziałowy konkurs, czyli Bój Wydziałów. Nie zabrakło też regat na Kłodniczy, które stała się już powoli tradycją gliwickich „Igrów” (rozgrywane są od czterech lat). Wzięło w nich udział 14 dwuosobowych drużyn reprezentujących architekturę, budownictwo, automatykę i robotykę oraz ochronę środowiska. Zawodnicy mieli do pokonania 60 metrów, a do dyspozycji jeden kajak należący do Akademickiego Klubu Turystycznego „Watra” - organizatora regat. Grubo po północy zakończyły się koncerty zespołów Big Cyc i Boys, które odbyły się na boisku obok Elektronu.

Ostatni dzień „Igrów” to przede wszystkim barwny korowód poprzebieganych studentów, który przemaszerował z parkingu przed Wydziałem AEI na gliwicki Rynek. Studenci w tym roku nie zawiedli, choć temperatura na dworze nie zachęcała do zabawy w przebieganki.

Myśli większości studentów krążyły jednak przez cały dzień wokół imprezy, która miała odbyć się na zakończenie „Igrów” - czyli „wielkiego grania ciąg dalszy”. Koncerty zespołów Hey i Dżem odbyły się zgodnie z zapowiedziami na pl. Karakowskim i przynajmniej tym razem pogoda nie pokrzyżowała planów organizatorom. Wtajemniczeni twierdzą, że na tym świętowanie braci studentkiej nie zakończyło się, a jedynie przeniosło do gliwickich pubów i akademików. (br)

▲ Zastępca prezydenta Gliwic, Andrzej Karasiński, przekazuje symboliczny „klucz do miasta” w ręce studentów, na zdjęciu również rektor Politechniki Śląskiej - prof. Wojciech Zieliński.

18 maja 2005. roku, na zwykajnym posiedzeniu Rady Wydziału dziekan prof. dr hab. inż. Jerzy Świątku złożył sprawozdanie z działalności Wydziału w 2004. roku.

Po dyskusji, Rada sprawozdanie przyjęła.

Oto fragmenty sprawozdania. W celu lepszego zobrazowania zmian zachodzących na Wydziale, wielokrotnie wyniki z roku 2004. porównano do odpowiednich wyników uzyskiwanych w latach minionych.

W roku 2004 wg stanu na dzień 31 grudnia, na Wydziale Chemicznym na studiach dziennych kształcono największą w dotychczasowej historii Wydziału liczbę 1291 studentów, w tym 599 na kierunku „Technologia Chemiczna”, 238 na kierunku „Inżynieria Chemiczna i Procesowa”, 114 na kierunku „Zarządzanie i Inżynieria Produkcji”, 132 na makrokierunku – „Industrial and Engineering Chemistry” oraz 208 na uruchomionym w 2003 roku kierunku „Chemia”.

W roku 2004 przyjęto 4 osoby na płatne eksternistyczne uzupełniające studia magisterskie, co dało łączną liczbę 17 osób na tego rodzaju studiach. Większość z nich to absolwenci z 2003 roku wieczorowych studiów inżynierskich na naszym Wydziale.

Tablica 1.1 Liczba studentów w latach 1998 – 2003

Rok	Technol.	Inżynieria	ZiIP	Makro	Chemia	Ekstern.	Razem
1999	578	251	31	-	-	-	881
2000	630	249	87	-	-	-	984
2001	568	213	133	-	-	4	937
2002	594	237	165	45	-	5	1064
2003	637	236	146	89	112	19	1220
2004	599	238	114	132	208	17	1291*

* na studiach dziennych

Tablica 1.2 Przyjęcia na pierwszy rok studiów

rok	Techn.	Inżynieria	ZiIP	Makro	Chemia	Razem	Forma naboru
1999	218	66	34	-	-	318	Egzamin i wspólna matura
2000	211	53	50	-	-	314	
2001	192	65	59	-	-	314	
2002	222	91	55	45	-	413	
2003	199	60	-	66	115	440	
2004	139	58	-	60	148	405	

Wydziału i doktoranci wzięli udział w akcji "wspólna matura" w charakterze obserwatorów. Spośród osób, które zdały egzamin dojrzałości w połączeniu z egzaminem wstępnym, dokumenty związane z postępowaniem kwalifikacyjnym na nasz Wydział złożyło i zostało przyjętych na Wydział 301 absolwentów szkół średnich.

W maju i czerwcu odbyły się na Wydziale sesje naukowe "Kolorowa chemia" dla uczniów szkół średnich zorganizowane przez Liceum Ogólnokształcące "Filomata".

Do promocji naszego Wydziału przyczynia się również w dużym stopniu organizacja „Konkursu Chemicznego” w którym w 2004 roku wzięło udział 327 uczniów z 67 szkół z czterech województw. Finałiści konkursu mają wolny wstęp na nasz Wydział.

Konkurs Chemiczny w całości jest finansowany z darowizn sponsorów. Głównym sponsorem Konkursu jest PKN ORLEN, z którym w 2003 roku Wydział podpisał 5. letnią umowę sponsoringową. W umowie tej PKN ORLEN zobowiązał się wpłacać corocznie na organizację Konkursu 10 tyś. zł i należny VAT w zamian za promocję Koncernu na Uczelni i

W dalszym ciągu prowadzono akcję promocji Wydziału poprzez wizyty pracowników dydaktycznych i doktorantów w szkołach naszego regionu, gdzie odbywały się spotkania z młodzieżą klas maturalnych i wcześniejszych i gdzie rozdano broszury reklamowe i plakaty w języku polskim i angielskim informujące o możliwości studiowania na naszym Wydziale. Braлиśmy udział w Targach Edukacyjnych w Katowicach, Bytomiu, Zabrze i Tarnowskich Górach. Obszerne ogłoszenia ukazały się w czasopiśmie Inżynieria Chemiczna i Aparatura Chemiczna, w Trybunie Śląskiej oraz w Śląskim Informatorze Edukacyjnym, wydawnictwie trafiającym bezpośrednio do szkół. Rozesłano materiały informacyjne o Wydziale i zaproszenia do połączenia egzaminu maturalnego z egzaminem na nasz Wydział do 250 szkół.

Począwszy od stycznia 2004 roku trwały, rozpoczęte jeszcze w 2003 roku, prace nad uruchomieniem od roku akademickiego 2005/2006 nowego, międzywydziałowego kierunku studiów "Biotechnologia" wspólnie z Wydziałem Automatyki, Elektroniki i Informatyki, Wydziałem Inżynierii Środowiska i Energetyki i przy współudziale Instytutu Onkologii.

W 2004 roku rozpoczęto prace nad uruchomieniem przez nasz Wydział 3.5 letnich studiów inżynierskich na kierunku Technologia Chemiczna, specjalność "Technologia Chemiczna w Przemśle i Ochronie Środowiska" w Zamiejscowym Ośrodku Dydaktycznym w Dąbrowie Górniczej.

Na koniec 2004 roku wskaźnik liczby studentów na 1 nauczyciela akademickiego z tytułem naukowym profesora lub stopniem naukowym doktora habilitowanego wynosił łącznie 46.1/1. Na poszczególnych kierunkach wskaźnik ten wynosił: na Technologii Chemicznej - 59.9/1, na Inżynierii Chemicznej i Procesowej - 29.8/1, na Chemii - 20.8/1, na Chemii łącznie z ZiIP - 32.2 /1.

W roku 2004 roku ukończyło studia 110 studentów studiów dziennych oraz 1 student magisterskich studiów eksternistycznych.

Tablica 2.1. Zmiany w zatrudnieniu nauczycieli akademickich w latach 1998-2004

Lp	Nauczyciele akademicy	Pełnozatrudnieni							Niepełnozatrudnieni						
		98	99	00	01	02	03	04	98	99	00	01	02	03	04
1.	Profesorowie tytularni	13	13	11	11	11	14	14	-	-	1	1	1	1	1
2.	Profesorowie ndzw. bez tytułu	12	12	13	12	11	8	10	-	-	-	-	-	-	-
3.	Adiunkci ze stopniem dr hab.	2	2	3	3	4	3	3	-	-	-	-	-	-	-
4.	Docenci bez stopnia dr hab.	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5.	Adiunkci ze stopniem dr	59	50	49	43	40	38	33	-	-	-	-	-	-	-
6.	Asystenci (nie będący uczestnikami studiów dokt.) - w tym asystenci ze stopniem dr	14 6	23 14	26 17	27 22	23 19	19 18	19	-	-	-	-	-	-	-
7.	Asystenci urlopowani (uczestnicy studiów dokt.)	19	10	7	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8.	Wykładowcy	2	9	8	15	14	13	11	-	-	-	-	-	-	-
9.	Razem:	122	119	117	112	104	95	90	-	-	1	1	1	1	1
10.	Doktoranci nie będący asystentami	29	40	48	51	54	54	54	-	-	-	-	-	-	-

Tablica 2.3. Zmiany w zatrudnieniu pracowników nie będących nauczycielami akademickimi

Lp	Pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi	Pełnozatrudnieni							Niepełnozatrudnieni						
		98	99	00	01	02	03	04	98	99	00	01	02	03	04
1.	Inżynieryjno-techniczni	43	31	28	27	25	23	21	-	-	-	-	-	-	-
2.	Administracyjni	21	20	20	17	17	17	15	-	-	-	-	-	-	1
3.	Obsługa i robotnicy	40	33	33	32	29	29	30	2	2	2	2	-	-	-
4.	Razem:	104	84	81	76	71	69	66	2	2	2	2	-	-	1

Rok	Tytuły i stopnie naukowe						Awanse pracowników Wydziału		
	Ogółem			W tym prac. Wydziału					
	prof.	dr hab.	dr	prof.	dr hab.	dr	prof. zw.	prof.ndzw	Adiunkt
1998	-	2	15	-	1	6	-	2	1
1999	-	2	17	-	1	8	-	-	2
2000	-	-	9	-	-	3	1	1	2
2001	1	1	14	1	1	10	-	-	2
2002	1	1	13	1	-	12	1	-	4
2003	3	-	15	3	-	12	3	1	2
2004	1	4	13	1	2	9	-	2	2

Tablica 3.2. Dorobek publikacyjny (bez materiałów konferencyjnych) jednostek Wydziału* w 2003 r. i 2004 r.

Jednostka organizacyjna	Publikacje w czasopismach			
	Liczba łącznie		W tym z listy filadelfijskiej	
	2003	2004	2003	2004
RCh-1	37	24	19	6,5
RCh-2	23	11	20	10
RCh-3	13	19	11	14
RCh-4	25	42,5	23	25,5
RCh-5	26	12	21	5
RCh-6	23	59,5	8	25
RCh-7	13	23	4	5
Suma:	160	191	106	91

* z uwagi na reorganizację Wydziału 1.09.2003 r. dorobek punktowy uzyskany przez pracowników jednostek podległych reorganizacji przyporządkowano jednostkom zgodnie z nową strukturą organizacyjną.

Tablica 3.1. Aktywność naukowa Wydziału Chemicznego w latach 1998 - 2004

Rok	Publikacje			Udział w konfer.		Udzielone patenty	Książki	Granty	
	Łącznie	w językach kongres.	suma IF	Łącznie	Za granicą			ogółem	Promotorskie
1998	108	65	39.60	158	20	3	3	18	8
1999	119	58	24.96	129	17	5	1	26	14
2000	138	81	62.07	216	32	6	2	31	21
2001	154	72	78,38	182	21	4	5	38	25
2002	134	73	88,4	140	44	5	2	30	17
2003	160	81*	105.1	110	42	3	4**	22	11
2004	191	91*	88,15	111	17	3	6**	30	17

*czasopisma anglojęzyczne z listy filadelfijskiej,

** łącznie z rozdziałami w książkach

Tablica 3.4. Udział jednostek Wydziału* w dorobku punktowym MNI (d. KBN)

Jednostka organizacyjna	Punktacja			
	2003		2004	
	Punkty KBN	Udział %	Punkty KBN	Udział %
RCh-1	351	18.03	241	12,65
RCh-2	390.5	20.07	269	14,12
RCh-3	142	7.29	274	14,38
RCh-4	520.5	26.74	444	23,31
RCh-5	257.5	13.23	210	11,02
RCh-6	183	9.40	340	17,85
RCh-7	101.5	5.21	127	6,67
Suma:	1946	100	1905	100

*identycznie jak w przypisie do Tablicy 3.2

Tablica 3.3. Udział jednostek Wydziału w dorobku IF Wydziału w 2003 r. i 2004 r.

Jednostka organizacyjna	Punktacja IF			
	2003		2004	
	IF punkty	Udział %	IF punkty	Udział %
RCh-1	11.08	10.54	5,32	6,0
RCh-2	25.18	23.06	13,06	15,1
RCh-3	8.43	8.02	22,69	25,9
RCh-4	39.40	37.49	32,98	37,5
RCh-5	17.36	16.52	5,62	6,4
RCh-6	2.41	2.30	7,92	9,1
RCh-7	1.22	1.17	0,55	0,0
Suma:	105.1	100	88,15	100

Tablica 5a. Porównanie wielkości budżetu Wydziału w latach 1998-2004

Rok	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
tys. PLN	11 087	12 384	14 264	15 024	13 790	12 843	14 297

Tablica 5. Struktura procentowa budżetu Wydziału.

Pozycja	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
fundusz dydaktyczny	60,3	57,9	48,4	51,5	57,5	61,0	64,4
dochody własne i dotacje pieniężne sponsorów	1,7	4,0	7,7	3,8	4,0	4,5	5,7
działalność statutowa wraz z pozostałością (BK)	20,9	17,8	18,2	21,0	18,8	17,5	14,5
badania własne (BW)	5,1	7,3	6,4	6,1	6,4	3,2	2,6
granty, PBZ, PCZ, 504 (wykonanie)	2,6	3,9	8,6	7,9	6,2	7,5	6,4
prace NB, U, W (wykonanie)	3,7	3,8	3,2	3,6	2,9	3,3	2,5
fundusz inwestycyjny	1,1	0,4	1,0	1,6	0,4	0,3	1,1
fundusz inwestycyjny KBN	4,5	4,0	6,3	4,0	3,8	2,3	2,7
dotacje rzeczowe sponsorów	0,6	0,8	0,2	0,5	0,0	0,1	0,1

Tablica 5.7. Wykaz dotacji pozabudżetowych uzyskanych przez Wydział Chemiczny w 2004 r.

Nazwa Firmy	SPONSORZY 2004		DAROWIZNA			
	Adres	Prezesi Zarządu	Kwotowa	Rzeczowa/Wartość	Cel	Data
Przeniesienie z 2003			17 357,91 zł			
PUnŻ POLISA ŻYCIE S.A.			4 000,00 zł			27.01.04
Miernik Zbigniew			200,00 zł			
Henkel Polska S.A.	ul: Domaniewska 41 Warszawa			środki czystości- o wartości 276,198 kg x 6,15 zł- 1700 zł		16.02.2004
Polimex Cekop	Warszawa		1 000 zł		Wpłata dla studentów z Wydziału	6.01.04
Biuro Studiów Projektów i Realizacji Inwestycji Biprokwas	Głiwice	mgr inż. Jerzy Jurczyk		Wykonanie analizy technicznej, technologicznej, finansowej i ekonomicznej w ramach STUDIUM Wykonalności dla Projektu Centrum Biotechnologii Pol. Śl.-4000 EURO, 20 000 zł		2004-02-01
dr. inż. Agnieszka Kudelko			6 000,00 zł			07.04.04
Wpłaty - inż. K. Mucha			350,00 zł		Korzystanie z Internetu	
Miernik Zbigniew Polisa Zycie S.A			3 990,00 zł			16.XII.2004
Towarzystwo Ubezpieczeń			2 000,00 zł			13.XII.2004
		Suma Wydział	34 897,91 zł			

W 2004 r. przeprowadzono na Wydziale szereg prac remontowych i modernizacyjnych, które finansowane były z funduszy centralnych i wydziałowych .

Wśród najważniejszych wymienić można : (PLN)

• Wymianę okien /częściowo/ Pawilon III	88 764 FIR
• Remont dachu Pawilon II	67 727 FRC
• Remont dachu Pawilon III	72 783 FRC
• Remont Dziekanatu I etap	28 049 FRC
• Remont pomp i siłowników "Szary i Czerwony" CO	17 323 FRC
• Zakończenie remontu sanitariatów "Czerwony"	114 753 FRC i 12 125 FIR
• Remont dźwigów Pawilon III i II	1 840 FRC
• Modernizacja podręcznego magazynu	11 315 Dyd.

Tradycyjnie Wydział nie uzyskał środków wystarczających na pokrycie kosztów działalności eksploatacyjnej. W szczególności zbyt niskie były środki otrzymane na działalność dydaktyczną. Wprowadzone w 2003 roku wewnętrzne zasady podziału budżetowych środków dydaktycznych nie były korzystne dla Wydziału Chemicznego, w przypadku którego proporcja studentów przeliczeniowych do kadry była nie tylko mniejsza od średniej uczelnianej, lecz wręcz najniższa na Uczelni. Pomimo znacznego ograniczenia wydatków oraz przekazania znaczącego procentu środków z badań na działalność dydaktyczną, Wydział Chemiczny zakończył rok budżetowy 2004 z deficytem bardzo nieznacznie przekraczającym 1 mln zł. Warto jednak podkreślić, że deficyt ten był o około 800 tys. zł niższy od planu zatwierdzonego przez senacką komisję budżetową. Było to z jednej strony wynikiem utrzymywanego reżimu oszczędnościowego, z drugiej uzyskaniem dodatkowych środków na pokrycie w całości skutków regulacji płac. Pomimo deficytu w roku 2003 i w latach poprzednich, Wydział uzyskał także około 170 tys. zł środków dydaktycznych na fundusz inwestycyjny. To odstępstwo od zasad gospodarki finansowej Uczelni było zaproponowane przez władze rektorskie i przyjęte za zgodą dziekanów wszystkich wydziałów.

Obowiązujący w latach 2003 i 2004 wewnętrzny algorytm rozdziału środków na wydziały wskazał jednoznacznie kierunek, w jakim powinien dążyć Wydział Chemiczny, by ograniczyć w najbliższych latach deficyt, a w przyszłości i zadłużenie. Zwiększano więc liczbę studentów przeliczeniowych przy ograniczaniu kadry niżej kwalifikowanej oraz kosztów eksploatacyjnych. W tym kierunku koncentrowały się działania władz dziekańskich w roku 2004. Brak środków własnych niezbędnych na remonty i wyposażenie oraz silny nacisk społeczności Politechniki Śląskiej, w tym i kierownictwa Uczelni, na rezygnację przez Wydział Chemiczny z tylko częściowo wykorzystywanego budynku przy ulicy Krzywoustego 8 skłonił nas do zaproponowania przeznaczenia trzech poziomów w tym budynku na potrzeby partnerów tworzącego się międzywydziałowego kierunku Biotechnologia. Krok ten był możliwy po przeprowadzonych w roku 2003 zmianach organizacyjnych i częściowym opuszczeniu budynku przez pracowników zniesionej Katedry Technologii Chemicznej Węgla i Ropy Naftowej. Ze względu na poważne kłopoty związane z zagospodarowaniem „nowych”, lecz bardzo zniszczonych pomieszczeń przeznaczonych dla Zakładu Technologii Węgla i Odpadów Stałych, nie udało się dotąd opuścić znacznej części budynku przy ulicy Krzywoustego 8 i przekazać go w całości na potrzeby Biotechnologii. Fakt ten należy uznać za porażkę władz Wydziału Chemicznego. Zgodnie z podpisanym porozumieniem kierunek Biotechnologia prowadzony będzie bowiem przez trzy Wydziały: Automatyki, Elektroniki i Informatyki, Chemiczny oraz Inżynierii Środowiska i Energetyki przy współpracy Instytutu Onkologii. O środki unijne niezbędne na remont i wyposażenie tworzonego Międzywydziałowego Ośrodka (Centrum) Biotechnologii starać się będą wspólnie trzy wymienione Wydziały, przy czym Uczelnia zagwarantuje wymagany wkład własny.

Samorząd studencki w 2004 roku aktywnie uczestniczył w życiu Wydziału. Przedstawiciele studentów pomagali w organizacji Inauguracji roku akademickiego na naszym Wydziale, w uroczystości rozdania dyplomów ukończenia studiów, w przeprowadzeniu Konkursu Chemicznego oraz w organizacji Koncertu na Schodach, częściowo finansowanego z funduszy przyznanych Samorządowi przez Rektora Politechniki Śląskiej. Dla studentów 1 roku przygotowali informatory o Wydziale. Zorganizowali cieszące się dużym zainteresowaniem studentów "Spotkania z Przemysłem" w którym wzięli udział przedstawiciele kilku dużych firm z naszego terenu.

Ponadto zorganizowali imprezy integracyjne dla studentów oraz Bal Chemika, coroczny bal w którym biorą udział zarówno studenci. *jak i pracownicy Wydziału.*

20 maja br., w nowo otwartym, nowoczesnym Centrum Edukacyjno-Kongresowym Politechniki Śląskiej w Gliwicach, odbyły się uroczyste obchody jubileuszu 60-lecia Uczelni.

Oto fragmenty relacji z tych uroczystości zamieszczonej w „Nowinach Gliwickich” z 25 maja 2005 roku.

Msza św. w intencji Politechniki Śląskiej rozpoczęły się uroczyste obchody jubileuszu 60-lecia uczelni

Nabożeństwo odprawione zostało w gliwickiej Katedrze pw. Św. Ap. Piotra i Pawła 20 maja br. Bezpośrednio po nim nastąpiło uroczyste otwarcie Centrum Edukacyjno-Kongresowego PŚI przy ul. Konarskiego 18 b, gdzie odbyły się dalsze uroczystości jubileuszowe.

- W otwartym dzisiaj Centrum znajduje się jedna główna sala konferencyjna, która mieści ok. 500 osób, druga mniejsza przeznaczona dla ok. 250 osób, trzy sale audytoryjne na 120 osób i pięć komputerowych - informuje prof. **Wojciech Zieliński**, rektor Politechniki Śląskiej. - Są one wyposażone w wysokiej klasy sprzęt audio-wizualny, który daje m.in. możliwość przekazywania dźwięku i obrazu z sali do sali, a także na zewnątrz. Jesteśmy otwarci na wszystkie podmioty, które chciałyby organizować tu seminaria, szkolenia, konferencje, warsztaty. Oczywiście, w pierwszej kolejności będziemy mieli na względzie proces dydaktyczny, ale jeśli tylko będziemy mieli wolne terminy, istnieje możliwość wynajęcia poszczególnych sal Centrum.

W programie jubileuszu 60-lecia Politechniki Śląskiej znalazło się też otwarte posiedzenie Senatu Politechniki Śląskiej, w trakcie którego przemówienie wygłosił prof. Wojciech Zieliński. Wystąpili też zaproszeni goście, m.in. sekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu - **Tadeusz Szulc** i wo-

Foto: Jan Suchan

Rektor prof. W. Zieliński uroczystie otworzył nowe Centrum.

jewoda śląski - **Lechostaw Jarzębski**.

Uroczyste obchody 60-lecia Politechniki Śląskiej stały się też okazją do wręczenia okolicznościowych wyróżnień oraz tytułu doktora honoris causa Politechniki Śląskiej profesorowi **Jurijowi Rudawskiemu** - rektorowi Politechniki Lwowskiej. W obchodach udział wzięli m.in. przedstawiciele władz województwa śląskiego, gliwickich władz samorządowych (zastępca prezydenta Gliwic **Jan Kazmierczak**, przewodniczący Rady Miejskiej **Stanisław**

UCZELNIA Z TRADYCJAMI

Ogryzek), burmistrzowie i prezydenci miast, w których funkcjonują filie uczelni, przedstawiciele Kościoła katolickiego i ewangelickiego, rektorzy polskich uczelni wyższych, byli rektorzy PŚI, przedstawiciele wyższych uczelni zagranicznych, doktorzy honoris causa PŚI, przedstawiciele policji, wojska i straży pożarnej, a także przedstawiciele środowiska studenckiego.

Posiedzenie Senatu po raz pierwszy odbywało się w nowym Centrum Edukacyjno-Kongresowym

Przemówienie JM Rektora prof. Wojciecha Zielińskiego z okazji jubileuszu 60-lecia Politechniki Śląskiej wygłoszone podczas uroczystego posiedzenia Senatu.

Wasza Ekscelencjo!
 Pani Ministrze!
 Pani Wojewodo!
 Pani Marszałku!
 Magnificencje Rektorzy!
 Wysoki Senacie!
 Dostojni Goście!
 Szanowni Państwo!
 Droga Młodzieży!

Początki szkolnictwa wyższego sięgają XII wieku, kiedy tworzyły się pierwsze uniwersytety specjalizujące się głównie w teologii, prawie, medycynie i sztuce.

Wyższa edukacja techniczna ma swe korzenie w akademiach górniczych. Pierwsza taka akademia w Europie została utworzona w 1764 r. we Freibergu.

Przed II wojną światową w Polsce były tylko 3 uczelnie techniczne: Politechnika Warszawska, której historia rozpoczyna się w 1825 r., Politechnika Lwowska, założona w 1844 r., oraz Akademia Górnicza w Krakowie, obecnie Akademia Górniczo-Hutnicza, utworzona w 1919 r.

Próby powołania w okresie międzywojennym dalszych politechnik podejmowane były na Śląsku oraz w Łodzi. Jednakże wybuch wojny światowej położył kres tym staraniom.

Zniszczenie i straty wojenne na terenach polskich, największe w Europie w przeliczeniu na jednego mieszkańca, szacuje się na 38% wartości całego majątku narodowego, a straty w szkolnictwie i instytucjach naukowych oblicza się na około 60% przedwojennej wartości.

Przesunięcia granic spowodowały, że Politechnika Lwowska znalazła się poza granicami Polski, a zniszczenia w Warszawie uniemożliwiły szybkie uruchomienie studiów w Politechnice Warszawskiej. Z natury rzeczy Kraków stał się więc ośrodkiem, w którym już od początku 1945 r. zaczęło odradzać się techniczne szkolnictwo wyższe, gdzie profesorowie, głównie z Politechniki Lwowskiej, przy współpracy AGH, tworzyli wydziały politechniczne z myślą przekształcenia ich w przyszłości w Politechnikę Krakowską.

Do planów powołania na Śląsku wyższej uczelni technicznej powrócono zaraz po wyzwoleniu Śląska i Zagłębia. Już 26 lutego 1945 r. płk. Jerzy Ziętek, pełniący

obowiązki wojewody, powołał Komisję Organizacyjną Politechniki Śląskiej, w której skład wchodził: Stanisław Majewski, profesor Politechniki Lwowskiej, Stefan Kaufman, pracownik Urzędu Wojewódzkiego, Kazimierz Kutarba, przedstawiciel przemysłu, oraz Zygmunt Łabędzki, dyrektor Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych w Katowicach.

Intensywne działania Wojewody Śląskiego gen. Aleksandra Zawadzkiego spowodowały, że 24 maja 1945 r. Prezydium Krajowej Rady Narodowej wydało dekret o powołaniu Politechniki Śląskiej w Katowicach. Na mocy tego dekretu na pierwszego rektora Politechniki został powołany prof. Władysław Kuczewski, który w tym czasie pełnił obowiązki rektora Politechniki Warszawskiej w tymczasowej siedzibie w Lublinie.

W wyniku rozmów rektora Kuczewskiego z krakowskim Komitetem Organizacyjnym zapadła decyzja o przeniesieniu na Politechnikę Śląską czterech wydziałów politechnicznych Akademii Górniczej: chemicznego, elektrycznego, inżynieryjno-budowlanego i mechanicznego. Do czasu przygotowania pomieszczeń na Śląsku wydziały naszej Uczelni miały pracować w Krakowie.

Rektor Kuczewski powołał na p.o. prorektora do organizacji Politechniki Śląskiej w Krakowie prof. Izydora Stellę-Sawickiego, dotychczasowego kierownika Komitetu Organizacyjnego Wydziałów Politechnicznych, a na p.o. dziekanów: Wydziału Chemicznego - prof. Edwarda Suchardę, ostatniego rektora Politechniki Lwowskiej przed wojną, Wydziału Elektrycznego - prof. Kazimierza Idaszewskiego, Wydziału Inżynieryjno-Budowlanego - prof. Antoniego Plamitzera, Wydziału Mechanicznego - prof. Zygmunta Ciechanowskiego, profesorów Politechniki Lwowskiej.

Przyjęto traktować pierwszą inaugurację, która odbyła się na Wydziałach Politechnicznych 5 czerwca 1945 r., jako pierwszą inaugurację roku akademickiego w Politechnice Śląskiej.

Ostateczną decyzję dotyczącą lokalizacji Politechniki Śląskiej w Gliwicach podjęto już w połowie czerwca 1945 r., ponieważ tutaj, w odróżnieniu od Katowic, istniała szansa bezzwłocznego uruchomienia stu-

20 u.
100' Jiów, zapewnienia mieszkań dla pracowników i dalszej rozbudowy Uczelni.

Do prac remontowych i przystosowawczych włączyli się nie tylko pracownicy, ale również przyszli studenci. Już w sierpniu ogłoszono nabór na studia, w październiku w pierwszych dydaktycznych budynkach przy ul. Strzody 19, 21 i 23 rozpoczęło studia 2750 słuchaczy, a czterowydziałowa uczelnia posiadała 54 katedry ze 198 pracownikami dydaktycznymi, w tym 42 profesorami, głównie z Politechniki Lwowskiej. Również programy studiów oparte były na wzorach zaczerpniętych z Politechniki Lwowskiej. Z tych też powodów zwykło się akcentować szczególne związki Politechniki Śląskiej z Politechniką Lwowską, która niedawno obchodziła jubileusz 160-lecia.

Równoległe z Politechniką Śląską na wyzwolonych terenach powstawały kolejne politechniki: w Łodzi, Wrocławiu i Gdańsku, odbudowywała się Politechnika Warszawska.

Brak kadry profesorskiej powodował, że profesorowie dzielili swoje obowiązki między kilka uczelni, szczególnie dało się to zauważyć na linii Kraków – Gliwice – Wrocław. Przykładowo prof. Sucharda organizował Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej w Krakowie, następnie przeniósł się do Wrocławia, obejmując funkcję prorektora, będąc jednocześnie do swojej przedwczesnej śmierci w 1947 r. kierownikiem Katedry Chemii Organicznej w Gliwicach.

Prof. Malarski, fizyk, zamieszkał w Gliwicach, prowadząc jednocześnie wykłady w Krakowie i Wrocławiu. Takie przykłady można by mnożyć.

W 1946 roku przyjeżdżają kolejni profesorowie ze Lwowa, w tym prof. Stanisław Ochęduszek, twórca i pierwszy dziekan Wydziału Mechanicznego Energetycznego, późniejszy rektor Politechniki Śląskiej.

Lata 50-te i 60-te to burzliwy rozwój Uczelni. Dzięki ścisłej współpracy i pomocy przemysłu powstają nowe budynki dla wydziału Inżynierjino-Budowlanego, dla tworzącego się Wydziału Górniczego, dla Wydziałów Mechanicznych, Wydziału Elektrycznego i tworzącego się Wydziału Automatyki. Budowane są pierwsze domy studenckie. Utworzono filie w Katowicach i Rybniku. Szczyt rozwoju Politechniki Śląskiej przypada na koniec lat 70-tych, kiedy na 15 wydziałach i 16 kierunkach studiów studiowało blisko 20 tys. studentów, a uczelnia zatrudniała ponad 5600 pracowników, w tym ponad 2200 nauczycieli akademickich i ponad 3400 pracowników służb pomocniczych.

Kryzys szkolnictwa wyższego w początku lat osiemdziesiątych nie ominął także Politechniki Śląskiej. Ze względu na niż demograficzny i wadliwą strukturę szkolnictwa ponadpodstawowego, gdzie dominowały szkoły zasadnicze, jak również spadek zainteresowania młodzieży technicznymi studiami wyższymi, drastycznie spadła liczba studentów, osiągając w roku akade-

mickim 1987/88 najniższy poziom 6836 słuchaczy.

Zanotowaliśmy również drastyczny spadek nauczycieli akademickich do poziomu 1510 osób. Przyczyniły się do tego między innymi szczytowa władza za działalność związkową w NSZZ "Solidarność". W wyniku działania Uczelnianej Komisji weryfikującej kadrę w okresie stanu wojennego zwolniono 272 nauczycieli akademickich, z których tylko 8 po odwołaniach przywrócono do pracy.

Od roku 1988/89 następuje przełom i w kolejnych latach obserwujemy coraz szybszy przyrost studentów. W połowie lat dziewięćdziesiątych oddana zostaje do użytku nowoczesna biblioteka oraz nowa hala sportowa.

Duże zainteresowanie młodzieży studiami skłania władze Uczelni do szukania sposobów zapewnienia właściwych warunków studiowania. Wobec niskich nakładów inwestycyjnych z budżetu zdecydowano się na wykorzystanie pomocy samorządów miast śląskich w rozbudowie Politechniki jako uczelni wielokampusowej.

Poza ośrodkiem katowickim i rozbudowującym się ośrodkiem rybnickim, utworzono ze środków miast duży kampus z Zabrze oraz ośrodki dydaktyczne w Bytomiu, Tychach, Sosnowcu i Dąbrowie Górniczej. Pozwoliło to na kształcenie ponad 30 tys. studentów.

W chwili obecnej Politechnika Śląska jest jedną z największych i najlepszych uczelni technicznych w kraju. Na 12 wydziałach i

34 kierunkach studiów, obejmujących nie tylko pełen obszar zagadnień inżynierskich, lecz, jak w większości przodujących uczelni, również dyscypliny, które są bliskie inżynierii w jej właściwym, współczesnym rozumieniu, takie jak matematyka, fizyka, chemia, zarządzanie, socjologia i administracja, studiuje ponad 33 tysiące studentów, prawie 2 tysiące słuchaczy na studiach podyplomowych i ponad 800 uczestników studiów doktoranckich.

Silna kadra 1731 nauczycieli akademickich, w tym 330 profesorów i doktorów habilitowanych, zapewnia wysoki poziom edukacji i badań naukowych. Uczelnia posiada prawo doktoryzowania w 20 dyscyplinach i pełne prawa akademickie w 15 dyscyplinach.

W swej 60-letniej historii Politechnika Śląska wypromowała 110 tys. absolwentów, 3328 doktorów i 544 doktorów habilitowanych.

Rozwinięta współpraca zagraniczna z ponad 100 uczelniami i ośrodkami badawczymi z całego świata, znaczący udział w programach europejskich, współpraca z przemysłem oraz władzami regionu z jednej strony, a bogate życie naukowe, kulturalne i sportowe studentów z drugiej, dopełnia obrazu dzisiejszej Politechniki Śląskiej.

Politechnika Śląska, mimo 60-letniej tradycji, jest ciągle młoda, nie dlatego, że jest młodsza od najstarszych uczelni technicznych kraju, lecz dlatego, że wykazuje podstawowy atrybut młodości, jakim jest gotowość do podejmowania nowych inicjatyw w obliczu nowych wyzwań.

Kalendarium wyborów władz Wydziału Chemicznego

10.05.2005

Wydziałowa Komisja Wyborcza w dniach od 5. do 6. maja br. przyjęła od członków Wydziałowego Kolegium Elektorów zgłoszenia dwóch kandydatów na funkcję dziekana Wydziału na kadencję 2005-2008. Oto oni: prof. dr hab. inż. Andrzej Jarzębski i prof. dr hab. inż. Jerzy Suwiński.

12.05.2005

Zgłoszeni kandydaci zaprezentowali swoje programy na otwartym zebraniu pracowników i studentów Wydziału.

16.05.2005

Wybory dziekana. Na posiedzeniu Wydziałowego Kolegium Elektorów, w trzech kolejnych głosowaniach, żaden z kandydatów nie uzyskał wymaganej ilości głosów 50% plus 1. W związku z tym Komisja Wyborcza ogłosiła następującą turę zgłaszania kandydatów na funkcję dziekana.

19.05.2005

W okresie od 17. do 19. maja br. Komisja Wyborcza przyjęła zgłoszenia wazwisku trzech kandydatów na funkcję dziekana.

Oto one: dr hab. inż. Mirosław Gibas prof. nzw. Pol. Sl.
prof. dr hab. inż. Andrzej Jarzębski
prof. dr hab. inż. Jerzy Suwiński.

Zgodę na kandydowanie wyrazili: prof. A. Jarzębski i J. Suwiński.

20.05.2005

Otwarte zebranie z kandydatami, na którym zaprezentowali swoje programy działania.

23.05.2005

Wydziałowe Kolegium Elektorów dokonało wyboru prof. Jerzego Suwińskiego na dziekana Wydziału Chemicznego w kadencji 2005-2008. Dziekan Elekt zgłosił kandydatury pracowników: prodziekana ds. studentów - dr inż. Jadwiga Krop
prodziekana ds. nauki i współpracy z zagranicą - dr hab. inż. Mariam Turek
prodziekana ds. organizacji - dr inż. Bogusław Sasiadek.

31.05.2005

Wydziałowe Kolegium Elektorów dokonało wyboru kandydatów zgłoszonych przez Dziekana Elekt na funkcje prodziekanów.

16 czerwiec 2005 roku

Rozpoczynają się obchody 60-lecia Wydziału Chemicznego

ROZSZERZONY PROGRAM OBCHODÓW 60-lecia WYDZIAŁU CHEMICZNEGO

16.06.2005r. (czwartek)

1. godz. 8⁰⁰ Msza w Kościele św. Michała
2. godz. 9⁰⁰ Złożenie kwiatów na grobach profesorów
3. godz. 12⁰⁰ Uroczyste otwarte posiedzenie Rady Wydziału
 - powitanie
 - wystąpienie J.M. Rektora
 - wręczenie medali 60-lecia Politechniki Śląskiej emerytowanym pracownikom Wydziału
 - wręczenie odznak „Zasłużonemu dla Politechniki Śląskiej” przyjaciółom Wydziału
 - wystąpienia gości
4. godz. 14⁰⁰ Odświeżenie tablicy przed salą Rady Wydziału
5. godz. 15⁰⁰ Obiad dla gości zaproszonych
6. godz. 19⁰⁰ „Koncert na Schodach”
7. godz. 21⁰⁰ Biesiada w „Gazdówce” (na koszt własny ok. 30,-zł)

17.06.2005r. (piątek)

8. godz. 9⁰⁰ Konferencje naukowe
9. godz. 13⁰⁰ Obiad dla zaproszonych prelegentów
10. godz. 18⁰⁰ Piknik na skwerze Wydziału

D E K R E T

z dnia 24 maja 1945 r.

o utworzeniu Politechniki Śląskiej

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się Politechnikę Śląską z siedzibą w Katowicach.

Art. 2. Politechnika Śląska jest państwową szkołą akademicką.

Art. 3. (1) Politechnika Śląska dzieli się na cztery wydziały: 1) mechaniczny, 2) elektryczny, 3) hutniczy, 4) inżynieryjno-budowlany.

(2) Minister Oświaty może w drodze rozporządzenia powołać do życia nowe wydziały i oddziały.

Art. 4. (1) Pierwszego rektora i pierwszy skład profesorów Politechniki Śląskiej mianuje Prezydent Krajowej Rady Narodowej na wniosek Ministra Oświaty.

(2) W okresie organizacyjnym, trwającym do dnia 30 sierpnia 1946 r., rektor Politechniki Śląskiej ma kompetencje senatu akademickiego, dziekanów i rad wydziałowych.

(3) Minister Oświaty może w drodze rozporządzenia ograniczyć kompetencje rektora, określone w ust. (2).

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Oświaty.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Oświaty:
Stanisław Skrzeszewski

R O Z P O R Z A D Z E N I E

Ministra Oświaty

z dnia 24 grudnia 1945 r. (Nr IV-5063/45)

w sprawie utworzenia wydziału chemicznego w Politechnice Śląskiej.

Na podstawie art. 3 ustęp 2' dekretu z dnia 24 maja 1945 r. o utworzeniu Politechniki Śląskiej (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 118) zarządzam, co następuje:

§ 1. Tworzy się wydział chemiczny w Politechnice Śląskiej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1945 r.

Minister Oświaty:
Cz. Wycech

Dekret Krajowej Rady Narodowej o utworzeniu Politechniki Śląskiej oraz rozporządzenie Ministra Oświaty o utworzeniu Wydziału Chemicznego w Politechnice Śląskiej.

Zarządzenie Nr.430

W niewymownie ciężkich warunkach ościgodny profesor dr Wiktor J a k ó b uruchomił w dniu wczorajszym laboratorium chemiczne. Tą pionierską pracą prof. dr J a k ó b dobrze zasłużył się Politechnice i Kraje- wi. Sąsiedzi będą wyrazić opinię młodzieży i Kolegów-profesorów, jeśli złoży mu za ten wielki wyszyn organizacyjny publiczne podziękowanie w dowód uznania jego osobistych zasług dla Politechniki Śląskiej w Gli- wicach. Imię profesora dra Wiktora J a k ó b a powinno być znane każdemu studentowi Politechniki Śląskiej obok imion jego najbliższych współpracowników, którzy z zaparciem się siebie, często o głodzie i chłódzie zdobywali we Wrocławiu, Krakowie i terenach podaudeckich przyrządy i odczynniki chemiczne. Kiećna, obok imienia profesora dra J a k ó b a każdy student chemik pamięta, iż możność kształcenia się w laboratorium uzyskał dzięki ofiarnej i pełnej zaparcia się pracy szeregu współpracow- ników. W szczególności wymienić należy: int. T r o s z- ki e w i o z ó, w n o C s y s ł a w y za gorliwe depil- nowanie budowy prowizorycznych pracowni, int. P u k a s a Tadeusza dzielnego kierownika wypraw zaopatrzeniowych i technicznego organizatora ćwiczeń, a obok niego asys- tentkę G r a o i Ń s k ę Karimierę, ofiarnie pracującą przy porządkowaniu i użytych materiałów, asystentów: int. J o ó k e Czesława, int. K o s a k a Władysława, int. M a- s o Ń s k i e g o Tadeusza, int. K u l a w i k o w ą Marię, asystentów; K u j z e r a Tymoteusza, S z p a k a Stanis- ława i laboranta B a l a s a Adama.

Tylko dzięki harmonijnej i ofiarnej współpracy wszystkich tu wymienionych zostały osiągnięte tak nieprawdopodobne wy- niki, jak zorganizowanie na gruzach w ciągu trzech miesięcy nowoczesnej pracowni chemicznej.

Stawiamy podziękowanie
Prof. inż. Władysław Kuczewski

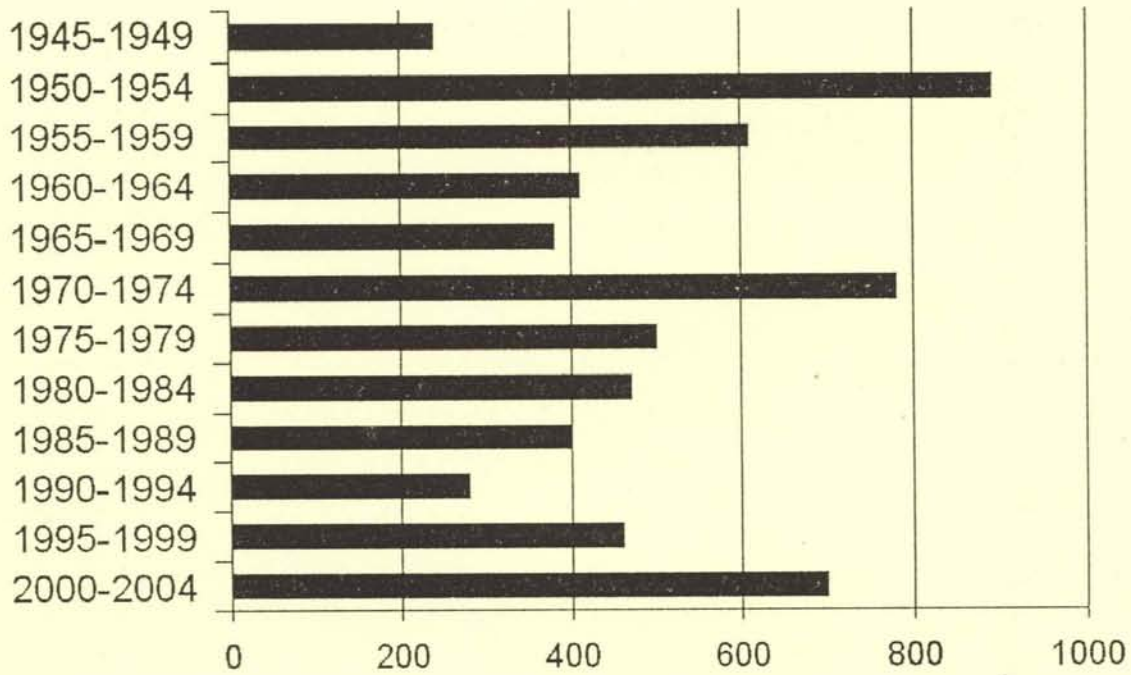

Wł. Kuczewski

Zarządzenie J.M. Rektora prof. dr inż. Władysława Kuczewskiego o uruchomieniu pierwszego laboratorium chemicznego na Wydziale Chemicznym w dniu 29.01.1946

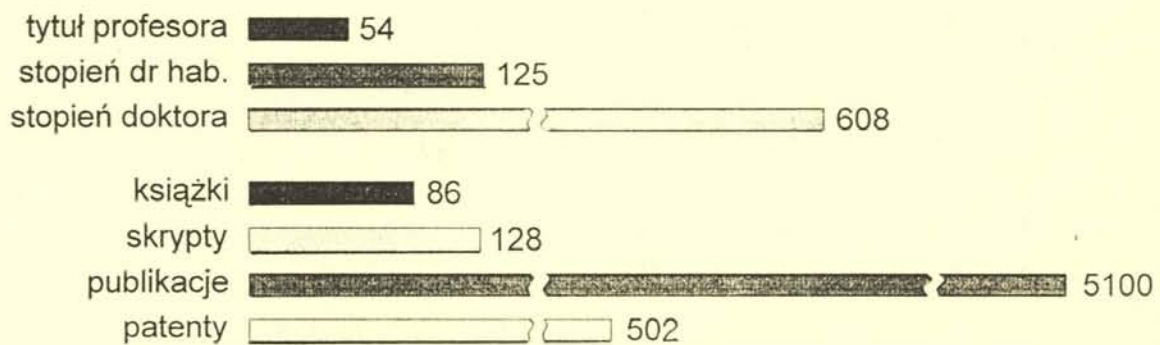
PROF. DR INŻ. WIKTOR JAKÓB NA BUDOWIE AUDYTORIUM WYDZIAŁU CHEMICZNEGO

Liczba osób kończących studia dzienne na Wydziale w latach 1945-2004

Liczba absolwentów Wydziału Chemicznego do roku 2004:

- studia dzienne magisterskie 6476
- studia dzienne inżynierskie 454
- studia wieczorowe magisterskie 463
- studia wieczorowe inżynierskie 1283
- studia eksternistyczne 77
- razem: 8753

Osiągnięcia 60. lat w liczbach

prof. dr inż.
Adolf Joszt
1945-1948

prof. dr hab. inż.
Stanisław Bretsznajder
1948-1949

prof. dr inż.
Ludwik Wasilewski
1949-1951

prof. dr inż.
Kazimierz Gostkowski
1951-1955

prof. dr inż.
Tadeusz Mazoniński
1955-1957

prof. dr hab. inż.
Stefan Pawlikowski
1957-1958

prof. dr inż.
Włodzimierz Kisielow
1958-1960

prof. dr inż.
Jerzy Szuba
1960-1962

prof. dr inż.
Zbigniew Jedliński
1962-1964

prof. dr inż.
Czesława Troszkiewicz
1964-1971

prof. dr hab. inż.
Piotr Wasilewski
1971-1978

prof. dr hab. inż.
Karol Machej
1978-1981

prof. dr hab. inż.
Marian Taniewski
1981-1984

prof. dr hab. inż.
Józef Zabłocki
1984-1990

prof. dr hab. inż.
Jerzy Suwiński
1990-1996
2002-

dr hab. inż. prof. Pol. Śl.
Jan Zawadiak
1996-2002

Dziekani Wydziału w minionych latach

Z lwowskimi korzeniami...

Śląska kuźnia inżynierów

„Tworzy się Politechnikę Śląską z siedzibą w Katowicach (...) Politechnika Śląska dzieli się na cztery wydziały: mechaniczny, elektryczny, hutniczy, inżynierjno-budowlany”. Tak brzmiał dekret prezydenta Krajowej Rady Narodowej o utworzeniu Politechniki Śląskiej, wydany 24 maja 1945 roku. Pomimo początkowych planów utworzenia szkoły wyższej w Katowicach, organizatorzy Politechniki Śląskiej, po zapoznaniu się z możliwościami lokalowymi, niezbędnymi dla takiego przedsięwzięcia, na siedzibę nowo powstającej uczelni wybrali Gliwice.

Tak rozpoczęła się historia Politechniki Śląskiej, która obchodzi właśnie jubileusz 60-lecia i należy do największych uczelni technicznych w Polsce.

Powstanie Politechniki Śląskiej w 1945 roku było urzeczywistnieniem idei, która w świadomości społeczności śląskiej obecna była od dawna. Już pod koniec lat dwudziestych XX wieku podejmowano działania w kierunku utworzenia

Inauguracja roku akademickiego w 1945 r.

na Górnym Śląsku uczelni technicznej, która poprzez rozwój naukowy i działalność dydaktyczną wspierałaby silnie przemysłowy i mający przed sobą wielkie perspektywy rozwoju region. Dążył ku temu przedwojenny Sejm Śląski, który w 1929 roku rozpoczął starania o utworzenie w Katowicach Politechniki Śląskiej. Pomimo zaangażowania

wojewody śląskiego, Michała Grażyńskiego i troski całego środowiska technicznego, ówczesny rząd Kazimierza Bartła był przeciwny tym pomysłom.

W 1945 r., zaraz po wyzwoleniu Śląska i Zagłębia, a więc jeszcze przed zakończeniem II wojny światowej, pełniący obowiązki wojewody pplk Jerzy Ziętek powołał 25 lutego 1945 r. tymczasową Komisję

Organizacyjną Politechniki Śląskiej. Wstępnie umiejscowiono nową uczelnię w gmachu Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych – budynku o największej wówczas kubaturze w kraju (173 tys. m sześć). Dekret powołujący Politechnikę Śląską wszedł życie w momencie ogłoszenia, czyli 11 czerwca 1945 r. Zamiast planowanego Wydziału Hutniczego, z racji niewystarczającej liczby profesorów tej specjalności, zdecydowano się powołać Wydział Chemiczny.

Minister oświaty został upoważniony do powołania dalszych wydziałów i oddziałów. Na organizatora Politechniki Śląskiej powołano wybitnego specjalistę przemysłu i zaangażowanego w działalność państwową prof. inż. Władysława Kuczewskiego, który został później pierwszym rektorem nowej uczelni. Do czasu przygotowania pomieszczeń na Śląsku wydziały śląskiej uczelni miały pracować w Krakowie, przy Akademii Górniczej. ●

Rok 1956

15

PRZY BUDOWIE SIEDZIBY POLITECHNIKI PRACOWALI STUDENCI I PRACOWNICY NAUKOWI UCZELNI

Adres: Gliwice, ulica Strzody

Ostatecznym wyborze Gliwic na siedzibę Politechniki Śląskiej (stało się to w czerwcu 1945 roku) zadecydowały trzy główne czynniki: możliwość przejęcia na cele dydaktyczne kilku budynków pogimnazjalnych, gotowość władz miejskich do przekazania uczelni sporej liczby sąsiednich budynków, a także możliwość pozyskania bardzo dogodnie położonych terenów, nadających się na rozbudowę uczelni.

Pierwszymi obiektami dydaktycznymi Politechniki Śląskiej były budynki przy ul. Marcina Strzody 19, 21 i 23.

Niezbędne remonty i modernizacje były wspólnym dziełem służb technicznych i budowlańców, oraz studentów i kadry naukowej uczelni. Powstanie Politechniki Śląskiej to piękny dowód ofiarności i uporu młodzieży w dążeniu

do zdobycia wiedzy. Z czasem wzniesiono w ten sposób okazałe miasteczko akademickie.

4 lipca 1945 roku rektorat ogłosił otwarcie od 1 sierpnia konkursu na obsługę katedr, a 6 sierpnia ukazał się komunikat o przyjęciach na studia w Gliwicach oraz o egzaminie konkursowym na Wydziały Chemiczny, Elektryczny, Inżynieryjno-Budowlany i Mechaniczny. Rozpoczęto też przenoszenie do Gliwic wydziałów działających jeszcze w Krakowie.

W 1947 roku, z uczelnią związanych było 49 profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych.

Rozszerzano także profil naukowo-dydaktyczny uczelni. Najważniejszym wydarzeniem, które w decydujący sposób wpłynęło na charakter uczelni i jej zwią-

zek z regionem było utworzenie w 1950 r. Wydziału Górniczego.

W latach 70. działało już 11 wydziałów (wraz z najmłodszym wówczas Wydziałem Organizacji i Zarządzania) i szereg jednostek międzywydziałowych, pozawydziałowych i usługowych.

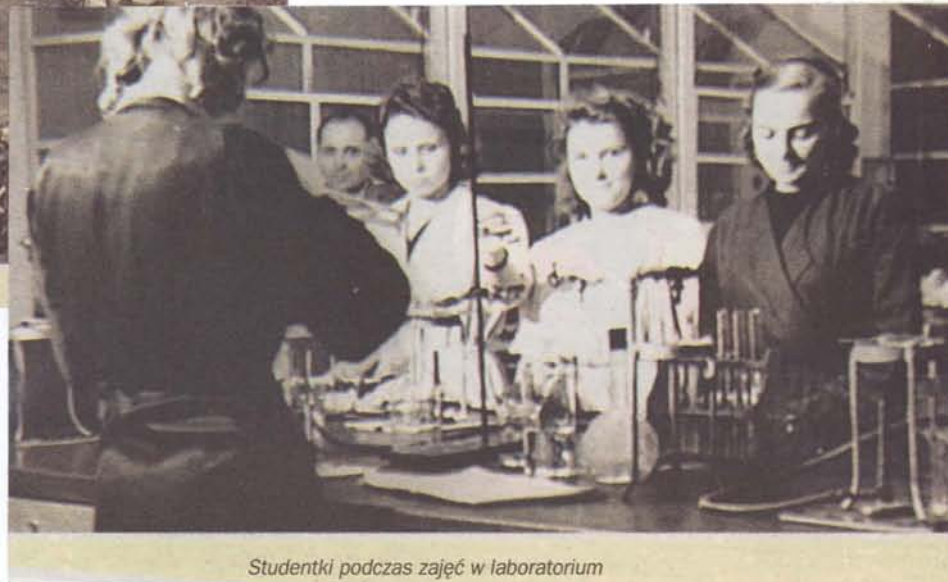
Na przełomie lat 70. i 80. studiowało łącznie 20 tys. osób.

W 1997 roku liczba zatrudnionych profesorów tytularnych osiągnęła 109 osób. Lata działalności naukowo-dydaktycznej zaowocowały międzynarodową renomą śląskiej uczelni, której dyplom jest znaną i cenioną przepustką zawodową do inżynierskiej kariery. Zwłaszcza że uczelnia idzie z duchem czasu i przystosowuje kształcenie do potrzeb nowoczesnego, europejskiego rynku pracy. ●

Budowa kolejnego gmachu Politechniki —

*Wydziału chemicznego przy ulicy
B. Krzywoustego 6*

Studentki podczas zajęć w laboratorium

UROCZYSTOŚCI
60 LAT WYDZIAŁU CHEMICZNEGO
Gliwice, 16-17 czerwca 2005

Obchody 60-lecia istnienia Wydziału Chemicznego

W dniach 16 – 17 czerwca 2005 na Wydziale Chemicznym odbyły się uroczystości związane z obchodami jubileuszu 60-lecia działalności Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej. W samo południe 16 czerwca 2005 rozpoczęło się uroczyste otwarte posiedzenie Rady Wydziału w sali 300 w budynku Wydziału Górnictwa i Geologii. Uroczystość zaszczycili swoją obecnością między innymi: JM Rektor Politechniki Śląskiej prof. dr hab. inż. Wojciech Zieliński, Dziekani i Prodziekani wszystkich Wydziałów Uczelni, a także Prezes SITPChem, prof. Jacek Kijeński, V-Prezes SITPChem mgr inż. Jerzy Kropiwnicki; Przewodniczący Gliwickiego Oddziału PTChem prof. Krzysztof Walczak oraz licznie zgromadzeni Prezesi, Dyrektorzy oraz przedstawiciele firm i instytucji zaprzyjaźnionych z Wydziałem Chemicznym. Licznie przybyli też absolwenci różnych roczników studiów, emerytowani pracownicy Wydziału, pracownicy i studenci a także osoby towarzyszące. Po przywitaniu zaproszonych gości przez Dziekana Wydziału, prof. dr hab. Jerzego Suwińskiego, JM Rektor Politechniki Śląskiej prof. dr hab. inż. Wojciech Zieliński wygłosił okolicznościowe przemówienie, w którym naświetlił historię Wydziału na tle historii Uczelni, poczynając od dekretu o powołaniu Wydziału poprzez trudne początki, tworzenie systemu kształcenia studentów w oparciu o wzorce zaczerpnięte z Politechniki Lwowskiej do chwili bieżącej, podkreślając wysiłki podejmowane w celu modyfikowania kierunków kształcenia, aby sprostać oczekiwaniom nowych pokoleń studentów. Szerzej o osiągnięciach i perspektywach Wydziału mówił, dokumentując wystąpienie zdjęciami, Dziekan Wydziału, prof. dr hab. inż. Jerzy Suwiński, który szczególnie uwagę zwrócił na działalność Wydziału w ostatnim dziesięcioleciu.

Obecnie Wydział posiada akredytację Państwowej Komisji Akredytacyjnej jakości kształcenia na kierunkach: *technologia chemiczna i inżynieria chemiczna procesowa* oraz *Certyfikat Jakości Kształcenia Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich*. Kształcenie na Wydziale odbywa się w następujących kierunkach:

Technologia chemiczna - specjalności: technologia chemiczna organiczna; technologia chemiczna nieorganiczna i ochrona środowiska; technologia polimerów i tworzyw sztucznych; analityka w kontroli jakości i ochronie środowiska; informatyka w przemyśle chemicznym.

Inżynieria chemiczna i procesowa – specjalności: inżynieria chemiczna; ochrona środowiska w przemyśle chemicznym.

Zarządzanie i Inżynieria Produkcji – specjalność zarządzanie w przemyśle chemicznym (zawieszony od 2002/2003).

Chemia – specjalności: bioanalityka; procesy biochemiczne; materiały i substancje specjalne.

Makrokierunek – Industrial and engineering chemistry – specjalności: speciality materials and fine chemicals; process engineering for green chemical technologies.

Wydział Chemiczny ściśle współpracuje z Zakładem Karbochemii PAN w Gliwicach prowadząc wspólne studia doktoranckie. Oprócz tego powstaje drugie międzynarodowe studium doktoranckie, a od najbliższego roku akademickiego uruchomione zostaną studia inżynierskie na kierunku technologia chemiczna w oddziale zamiejscowym w Dąbrowie Górniczej.

Wydział prowadzi też współpracę międzynarodową z ośrodkami akademickimi 17 krajów Europy, 4 w USA a także w Japonii, Izraelu, Egipcie i Brazylii.

Po wystąpieniu Dziekana nastąpiła niezwykle sympatyczna uroczystość wręczenia przez JM Rektora i Dziekana Wydziału „Medali 60-lecia Politechniki Śląskiej” oraz odznak „Zasłużonemu dla Politechniki Śląskiej” sponsorom, emerytowanym pracownikom Wydziału, osobom, których działalność przyczyniła się do umocnienia pozycji

Wydziału wśród innych wydziałów Politechniki Śląskiej a także w Kraju. Wręczono 19 medali 60-lecia oraz 6 odznak Zasłużonemu dla Politechniki Śląskiej.

Następnym punktem programu były życzenia i okolicznościowe adresy wygłaszane i wręczane przez zaproszonych gości. Gratulacje i życzenia wraz z medalem upamiętniającym 750 rocznicę nadania praw miejskich Gliwicom przekazał w imieniu Prezydenta Miasta Vice prezydent miasta, prof. Jan Kazimierczak. Nadzieję na przyszłą owocną współpracę wyraził przedstawiciel Władz Miejskich Dąbrowy Górniczej. Okolicznościowe adresy złożyli Dziekani wszystkich Wydziałów Uczelni. W ich imieniu życzenia przekazał prof. dr hab. inż. Leszek Dobrzański wręczając okolicznościowe upominki. Wiele ciepłych słów, wspomnień i życzeń padło z ust wychowanków Wydziału, piastujących obecnie wiele ważnych funkcji w życiu gospodarczym Polski.

Prezes i V-prezes SITPChem: prof. Jacek Kijeński i mgr inż. Jerzy Kropiwnicki wręczyli JM Rektorowi, prof. dr hab. Wojciechowi Zielińskiemu Honorową odznakę SITPChem w dowód uznania osobistych zasług Rektora w umacnianiu etosu inżyniera.

Po zakończeniu obrad goście udali się do gmachu Wydziału przy ul. Strzody 9, gdzie odbyła się uroczystość odsłonięcia tablicy okolicznościowej upamiętniającej nazwiska sponsorów, dzięki którym dokonano znaczących remontów substancji budynków, w tym oddano do użytku reprezentacyjną salę Rady Wydziału.

W godzinach wieczornych (19.00) odbył się okolicznościowy koncert na schodach w budynku Wydziału przy ul. Strzody 9. Tradycyjnie w murach Wydziału gościliśmy zespół kameralistów Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia w Katowicach, któremu towarzyszyli soliści: Maria Grochowska – flet, Dominika Kubica, Zofia Konieczna – skrzypce, Marcin Świątkiewicz – klawesyn. Jak zwykle w świat muzyki wprowadzała słuchaczy dr Aleksandra Konieczna, a w programie usłyszeliśmy „Sinfonie na smyczki C-dur i G-dur” i Concerto grosso d-moll Antonio Vivaldiego, Suitę h-moll J.S. Bacha oraz serenadę „Eine kleine Nachtmusik” KV 525 W.A. Mozarta. Urok barokowej i klasycznej muzyki zostanie na długo w pamięci słuchaczy. Wieczór zakończył się nieformalnym spotkaniem w „Gazdówce”, gdzie przy dobrym jedzeniu i w miłej atmosferze uczestnicy obchodów 60-lecia Wydziału mogli wspominać czasy, w których uczyli się i pracowali w murach uczelni

W drugim dniu obchodów 60-lecia Wydziału odbyły się trzy konferencje naukowe zatytułowane: Technologia chemiczna; Inżynieria chemiczna i aparatura w procesach przemysłowych i ochronie środowiska; oraz Współczesna chemia – człowiek i środowisko.

Podczas obrad wygłoszono 24 referaty i komunikaty naukowe, a konferencjom towarzyszyły sesje plakatowe w holu budynków Wydziału. Z okazji 60-lecia Wydziału wydano jubileuszowe zeszyty czasopism: Przemysł chemiczny i Chemik, w których zamieszczono artykuły dotyczące wybranych prac badawczych prowadzonych przez pracowników Wydziału. Dwudniowe obchody zakończył piknik w ogrodach budynków przy ul. Strzody 7 i 9, gdzie przy suto zastawionych stołach, piwie i muzyce w wykonaniu zespołu muzycznego toczyły się do późnych godzin nocnych nieformalne rozmowy i wspomnienia.

Należy również wspomnieć, że obchody jubileuszu Wydziału poprzedziła msza święta odprawiona w Kościele pod wezwaniem Świętego Michała w intencji pracowników, studentów i absolwentów wydziału, po której delegacje pracowników uczciły pamięć zmarłych profesorów Wydziału, składając na ich grobach wiązanki kwiatów.

*E. Bobrowska-Grzesik
Zdjęcia: M. Kubecki*

60- LECIE WYDZIAŁU CHEMICZNEGO POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ

KONFERENCJA TECNOLOGIA CHEMICZNA

Program Konferencji

9 ⁰⁰ – 9 ¹⁰	<i>Otwarcie konferencji</i>
9 ¹⁰ – 9 ⁴⁰	<i>„(Stara) chemia z nowych surowców”</i> Prof. dr hab. inż. Jacek Kijeński
9 ⁴⁰ – 10 ⁰⁰	<i>„Procesy restrukturyzacji grup kapitałowych i spółek”</i> Mgr inż. Konrad Jaskóła
10 ⁰⁰ – 10 ²⁰	<i>„Kataliza i adsorpcja w ochronie środowiska”</i> Dr hab. inż. Wincenty Turek
10 ²⁰ – 10 ⁴⁰	<i>„Piroliza i spalanie w analizie termicznej”</i> Prof. dr hab. inż. Andrzej Mianowski
10 ⁴⁰ – 11 ⁰⁰	<i>„Moje doświadczenie w zakresie wdrażania procesów chemicznych w przemyśle”</i> Dr inż. Maciej Kiedik
11 ⁰⁰ – 11 ³⁰	<i>Przerwa na kawę</i>
11 ³⁰ – 11 ⁵⁰	<i>„Szczujmy wspomnienia – sukcesy i niepowodzenia zawodowe i społeczne”</i> Mgr inż. Jerzy Kropiwnicki
11 ⁵⁰ – 12 ¹⁰	<i>„Procesy utleniania węglowodorów alkiloaromatycznych”</i> Prof. dr hab. inż. Jan Zawadziak
12 ¹⁰ – 12 ³⁰	<i>„IChN – możliwości i szanse rozwoju”</i> Dr inż. Bożenna Pisarska
12 ³⁰ – 12 ⁵⁰	<i>„Węglowodany – naturalne surowce dla przemysłu chemicznego”</i> Prof. dr hab. inż. Jolanta Maślińska-Solich
12 ⁵⁰ – 15 ⁰⁰	<i>Przerwa obiadowa</i>

17 czerwca 2005 r. Sala nr 1 Budynek „Czerwonej Chemii”

Konferencja: Współczesna chemia – człowiek i środowisko Gliwice 17 czerwca 2005

Program konferencji

Przewodniczy: Prof. Irena Staneczko - Baranowska

- 9⁰⁰ - 9⁰⁵ Otwarcie konferencji (Prof. I. Staneczko – Baranowska)
- 9⁰⁵ - 9³⁰ Kierunki badań Katedry Chemii Wydziału Lekarskiego Ś. A. M. w ostatnim dwudziestolecu w zakresie człowiek – środowisko – zdrowie
(Prof. D. Bodzek)
- 9³⁰ - 10⁰⁰ Oleje w życiu codziennym, w przemyśle i w środowisku
(Prof. A. Kołodziejczyk)
- 10⁰⁰ - 10²⁰ Udział absolwentów Wydziału Chemicznego Pol. Śl. W rozwoju analityki przemysłu metali nieżelaznych
(Dr. E. Szmyd)
- 10²⁰ - 10⁴⁰ Kompleksy diwodorowe jako katalizatory uwodornienia związków nienasyconych
(Dr A. Borowski)
- 10⁴⁰ - 11⁰⁰ Chemikalia w otoczeniu człowieka – wpływ na układ hormonalny organizmu i jego następstwa
(Dr K. Luks – Betlej)
- 11⁰⁰ - 11³⁰ Przerwa na kawę
- 11³⁰ - 12⁰⁰ Projektowanie i synteza inhibitorów integrazy HIV (Prof. J. Polański)
- 12⁰⁰ - 12³⁰ (Prof. A. Maślankiewicz)
- 12³⁰ - 12⁵⁰ Analiza chemiczna w hutnictwie – tradycyjne i nowe obszary działania
(Dr B. Smolec)
- 12⁵⁰ - 13¹⁰ Zastosowanie chromatografii planarnej do oceny narażenia na dym tytoniowy
(Dr K. Tyrpień)
- 13¹⁰ - 15⁰⁰ Przerwa obiadowa
- 15⁰⁰ - 17⁰⁰ Sesja posterowa. Badania prowadzone przez pracowników Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej

„Inżynieria chemiczna i aparatura w procesach przemysłowych i ochronie środowiska”

w dniu 17.06.2005r.

„Szara Chemia” sala nr 4

9 00 – 9 10

Otwarcie konferencji

9 10 – 9 30

Jerzy MAJCHRZAK Zakłady Azotowe Kędzierzyn
„Innowacyjne rozwiązania techniczne w Zakładach Azotowych w Kędzierzynie.”

9 30 – 9 50

Marek ŚCIAŻKO Instytut Chemicznej Przeróbki Węgla, Zabrze
„Zgazowanie biomasy i paliw alternatywnych.”

9 50 – 10 05

Andrzej RAJ GFR Katowice
„Komercjalizacja prac badawczo-rozwojowych wyzwaniem dla polskich uczelni wyższych.”

10 05 – 10 20

Radosław ADAMEK PROFARB sp. z o. o. – Gliwice
„Aparatura chemiczna – droga na światowe rynki.”

10 20 – 10 40

Dyskusja

10 40 – 11 00

Przerwa

11 00 – 11 20

Jerzy MAŁYSKA NAFTOBAZY – Warszawa
„Ochrona środowiska w naftobazach-w logistyce sektora naftowego.”

11 20 – 11 40

Andrzej KRZYSZTOFORSKI Zakłady Azotowe Tarnów
„CYKLOPOL – bis –druga młodość procesu utleniania cykloheksanu.”

11 40 – 11 55

Eugeniusz J. KROP EJK Sp z o.o. Gliwice
„Przykłady zaprojektowanych i wdrożonych nowych rozwiązań technologicznych w instalacjach dla ochrony środowiska.”

11 55 – 12 10

Krzysztof RÓJ WTTI – Gliwice
„Powstawanie ośrodków wdrażających nowe techniki i technologie – szansa na poprawę sytuacji w polskiej chemii.”

12 10 – 12 30

Dyskusja

Sesja plakatowa w dniach 16 i 17.06.2005r odbędzie się w holu budynku „Szarej Chemii”.

W przeddzień obchodów 60-lecia Wydziału Chemicznego zakończył się ostatni etap przebudowy Dziekanatu Wydziału. Od grudnia 2004 roku do czerwca 2005 roku powiększenia dotycząca czasowe zostały gruntownie przebudowane zgodnie z projektem prof. dra hab. inż. arch. Jerzego Witczaka.

Dziekanat stał się bardziej przestronny i kolorowy, łatwiejszy w dostępie dla studentów, przyjaźniejszy dla pracy.

Pomieszczenia oddawano do użytku stopniowo, tak aby praca Dziekanatu nie uległa przerwaniu. Na końcu prac również zostały stare, drewniane, historyczne - bo od początku Wydziału, zastąpiono nowymi, prowadzącymi do otwartej przestrzeni wejść, w których zachowano architektoniczną harmonię tułów sklepienia woli tego zabytkowego budynku.

III 2005r.

IV 2005r.

VI 2005r.

23.06.2005r.

Under the auspices of the
**European Graduate College „Advanced Polymer Materials”
and Polymer Section of the Polish Chemical Society**

**VI INTERNATIONAL POLYMER SEMINAR
GLIWICE 2005**

Organized by:

Silesian University of Technology
Department of Physical Chemistry and Technology
of Polymers, Gliwice

Polish Academy of Sciences
Institute of Coal Chemistry, Gliwice

<http://www.karboch.gliwice.pl/~gsp/>

Gliwice, June 23, 2005

with magnetic ordering”

- prof. Norbert Moszner (Ivoclar Vivadent AG, Lichtenstein) „New monomers for dental filling materials

oraz sesję plakatową, w czasie której przedstawiono 147 prac z polskich i zagranicznych ośrodków

VI Międzynarodowe Seminarium Polimerowe „Gliwice 2005”.

23 czerwca 2005 r. Katedra Fizykochemii i Technologii Polimerów wraz z Zakładem Karbochemii Polskiej Akademii Nauk pod patronatem Sekcji Polimerów Polskiego Towarzystwa Chemicznego oraz Europejskiego Studium Doktoranckiego „Nowoczesne Materiały Polimerowe” zorganizowały VI Międzynarodowe Seminarium Polimerowe „Gliwice 2005”.

Tematyka Seminarium obejmowała zagadnienia związane z najnowszymi osiągnięciami w badaniach nad materiałami polimerowymi.

Uroczystego otwarcia Seminarium dokonali prof. Andrzej Dworak, Rektor Politechniki Śląskiej prof. Wojciech Zieliński oraz Przewodniczący Sekcji Polimerów Polskiego Towarzystwa Chemicznego prof. Andrzej Duda.

W Seminarium wzięło udział 210 uczestników reprezentujących polskie i zagraniczne ośrodki akademickie, instytuty i przemysłowe jednostki badawcze.

Program naukowy Seminarium obejmował cztery referaty plenarne:

- prof. Brigitte Voit (Instytut Badania Polimerów w Dreźnie, Niemcy) „The preparation of complex architectures and functional block copolymers by controlled radical polymerization techniques”,
- prof. Eduard Oleinik (Instytut Fizyki Chemicznej Rosyjskiej Akademii Nauk w Moskwie) „Energy storage in plastic deformation of glassy polymers”,
- prof. Andrzej Rajca (Uniwersytet Nebraska, USA) „From high-spin molecules to organic polymers

Sala obrad

Przerwa pomiędzy obradami

naukowych.

Obrady plenarne wywołały gorącą dyskusję, kontynuowaną podczas sesji plakatowej oraz w kulisach.

Program oraz zdjęcia z przebiegu seminarium znajdują się na stronie internetowej <http://www.karboch.gliwice.pl/~gsp/>.

Izabela Barszczewska-Rybarek

Lubliu, 13 czerwca 2005 roku

Spoleczność akademicka pożegnała godnego wychowaw-
ka Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej - prof. dra
hab. inż. Iwo Pollo - byłego adiunkta w Katedrze Wielkie-
go Przemysłu Nieorganicznego, późniejszego docenta w In-
stytucie Chemii i Technologii Nieorganicznej Politechniki
Śląskiej, a następnie profesora i rektora Politechniki
Lubelskiej.

Na granicy pomiędzy uśmiechem a słowem gaśnie dzień ludzki.
J. Szczawiński

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 8 czerwca 2005 r. zmarł

prof. dr hab. inż. Iwo Pollo

Rektor Politechniki Lubelskiej w latach 1993-1996,
Prorektor ds. Nauki w latach 1984-1990

Przez cały czas pracy zawodowej i po przejściu na emeryturę w 2002 r. aktywnie działał w wielu organizacjach inżynierskich oraz stowarzyszeniach naukowych i kulturalnych, a także służył swoją wiedzą i doświadczeniem środowisku akademickiemu oraz pozostawał wybitnym popularyzatorem nauki.

Był wieloletnim członkiem Rady Naukowej Instytutu Nawozów Sztucznych w Puławach.

W pracy naukowej i technicznej zajmował się: technologią chemiczną, zastosowaniem materiałów chemoodpornych, chemią plazmy nisko- i wysokotemperaturowej, inżynierią i ochroną środowiska oraz historią nauki.

Odnaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski,

Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem KEN.

Przyjaciół i wychowawca studentów oraz młodych pracowników nauki, wybitny uczony i organizator życia akademickiego. Odszedł wspaniały człowiek o wielkim sercu i mądrości, powszechnie ceniony i lubiany.

Pożegnanie Zmarłego odbędzie się w dniu 13 czerwca 2005 r. o godz. 10.45 w Auli im. Rektora St. Podkowy, Wydział Mechaniczny, Lublin, ul. Nadbystrzycka 36.

Msza św. odprawiona zostanie w dniu 13 czerwca 2005 r. o godz. 13.00 w Kaplicy Cmentarnej przy ul. Lipowej w Lublinie.

Rodzinie i Najbliższym

składamy wyrazy głębokiego i szczerego współczucia.

Cześć Jego pamięci!

Rektor, Senat i społeczność akademicka Politechniki Lubelskiej

Pożegnania

Obituaries

Prof. dr hab. inż. Iwo Pollo (1927 – 2005)

Iwo Pollo urodził się 9 maja 1927 r. w Delatynie, w byłym województwie stanisławowskim w rodzinie inteligenckiej. Ojciec Stefan, Artur – z zawodu prawnik – był zastępcą prokuratora w Stanisławowie, a w latach 1937 – 1939 prowadził biuro notarialne w Kołomyi. Matka Verena, Michalina, z domu Ragan, pochodziła ze Lwowa, z zawodu była nauczycielką, po polonistyce na uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie. Młody Iwo dzieciństwo spędził w Stanisławowie, a od 1935 r. mieszkał w Kołomyi, gdzie ukończył szkołę powszechną i w 1939 r. złożył egzamin do gimnazjum. W okresie okupacji początkowo uczęszczał (lata 1939–1941) do radzieckiej szkoły średniej z polskim językiem nauczania, a po wkroczeniu Niemców kontynuował naukę z zakresu gimnazjum, a następnie liceum na tajnych kompletach, wg programu przyrodniczo-matematycznego. Po ustąpieniu Niemców w 1944 r. kontynuował naukę w szkole średniej w Kołomyi. Szkołę ukończył w 1945 r. i złożył egzamin maturalny. W czerwcu tegoż roku, przyjechał do Krakowa, gdzie jesienią złożył egzamin wstępny na Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej w Gliwicach, a następnie wraz z rodziną przeniósł się do Zabrza. Rozpoczęte studia musiał przerwać, ze względu na poważną chorobę kręgosłupa, łącznie na 2 lata. Skutkiem tego pierwszy stopień inżynierski ukończył na Politechnice Śląskiej w 1952 r. specjalizując się w zakresie technologii półproduktów organicznych i odbył półroczny staż w Fabryce Odczynników Chemicznych w Gliwicach. Drugi stopień, magisterski, na tej samej uczelni ukończył ze specjalnością technologa ceramiki i po przedłożeniu pracy dyplomowej na temat kitów kwasoodpornych, 23 lutego 1954 r. otrzymał dyplom magistra inżyniera chemika.

Pracę zawodową rozpoczął 1 kwietnia 1953 r. w Katedrze Technologii Wielkiego Przemysłu Nieorganicznego, w Zakładzie Analizy Technicznej, gdzie na początku specjalizował się w zakresie tworzyw konstrukcyjnych odpornych chemicznie, zapraw kwasoodpornych i ogólnie korozji niemetalicznej. Ten kierunek stał się jego pierwszą specjalnością naukową, której do ostatnich lat poświęcał wiele uwagi. W 1957 r., z inicjatywy prof. Stefana Pawlikowskiego, podjął oryginalne badania nad procesami chemicznymi w plazmie wyładowań elektrycznych. Ten kierunek stał się jego drugą specjalnością naukową. W grudniu 1969 r. obronił pracę doktorską pt. „Studia nad kinetyką rozkładu tlenków azotu w elektrycznych wyładowaniach koronowych” i uzyskał stopień doktora nauk technicznych. Odbýwał staż naukowy w Laboratorium Elektrochemii Gazowej Uniwersytetu Moskiewskiego, gdzie pracując pod kierunkiem prof. E. N. Eremina zajmował się problematyką chemii plazmy. W listopadzie 1963 r. na podstawie pracy pt. „Wpływ

parametrów elektrycznych wyładowań świetlających na stacjonarne stężenie tlenków azotu” otrzymał stopień doktora habilitowanego i stanowisko docenta. Dla pogłębienia wiedzy o korozji metali odbył dwupółmiesięczny staż naukowy we Francji, w laboratorium metalurgicznym Uniwersytetu Paryskiego, centrum w Orsay.

Na Politechnice Śląskiej pełnił wiele funkcji organizacyjnych i społecznych, m. in. w latach 1966–69 był prodziekanem Wydziału Chemicznego, w okresie 1972 – 1975 r. sprawował funkcję zastępcy dyrektora ds. naukowych w Instytucie Chemii i Technologii Nieorganicznej. Od 1957 r. był redaktorem serii „Chemia” Zeszytów Naukowych Politechniki Śląskiej, a od 1971 r. redaktorem naczelnym tych wydawnictw.

W roku 1975 przeszedł do pracy w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Lublinie, przekształconej w następnym roku w Politechnikę Lubelską, gdzie przede wszystkim organizował Katedrę Technologii Chemicznej i Elektrochemii, którą kierował przez cały okres pracy na tej Uczelni. W roku 1976 uzyskał tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego i stanowisko profesora zwyczajnego. W latach 1978 – 1984 był dyrektorem Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii. W okresie od 1984 r. do 1990 r., przez dwie kadencje pełnił funkcję prorektora ds. nauki, a w latach 1993 – 1996 – był rektorem Politechniki Lubelskiej. Jako rektor, m. in. wdrożył zasady samorządności akademickiej oraz wprowadził i utrwalił zasady demokratycznego zarządzania Uczelnią. Podjął decyzję o budowie nowego gmachu Instytutu Inżynierii Środowiska w Lublinie – jako pierwszej dużej inwestycji Politechniki Lubelskiej.

1 października 1997 r. przeszedł na emeryturę.

Prof. Iwo Pollo wykładał na studiach inżynierskich, magisterskich, pedagogicznych i doktoranckich na Politechnice Śląskiej, Politechnice Lubelskiej, na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej oraz w Prywatnej Wyższej Szkole Ochrony Środowiska w Radomiu. W pracy naukowej i technicznej zajmował się technologią chemiczną, zastosowaniem materiałów chemooodpornych, chemią plazmy nisko- i wysokotemperaturowej, inżynierią ochrony środowiska, a także historią nauki i techniki. Jego koronną specjalnością, która przyniosła Mu uznanie w kraju i za granicą, była chemia i technologia plazmy. Jego znakomite osiągnięcia związane są głównie z syntezą ozonu i tlenków azotu oraz z zastosowaniem niskotemperaturowej plazmy w ochronie środowiska, m. in. do ograniczania emisji tlenków azotu. Na Politechnice Lubelskiej rozbudował i wyposażył unikalne w skali kraju laboratorium do badań procesów chemicznych w środowisku plazmy i rozwinął bardzo szeroką współpracę naukową z renomowa-

Przypomnijmy ważniejsze fakty z zawodowego życia Rektora *Iwo Pollo*.

Urodził się 9 maja 1927 roku w Delatynie, w rodzinie inteligentnej. Studia z zakresu technologii chemicznej ukończył w 1954 roku na Wydziale Chemii Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Bezpośrednio po studiach podjął pracę w Fabryce Odczynników Chemicznych, a dwa miesiące później w macierzystej uczelni - na stanowisku asystenta. Pracował bardzo intensywnie naukowo, uzyskując stopień doktora nauk technicznych w roku 1959, a doktora habilitowanego - w roku 1963. Powołany na stanowisko docenta, pełnił wiele funkcji akademickich, a także doradczych i eksperckich w przemyśle.

W roku 1975 przenosi się do pracy w Politechnice Lubelskiej (wówczas WSIlnż.), gdzie tworzy Katedrę Technologii Chemicznej i obejmuje jej kierownictwo na cały okres pracy w Uczelni. W roku 1976 uzyskał tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego i zatrudnienie na stanowisku profesora nadzwyczajnego, zaś w 1991 r. zostaje zatrudniony na stanowisku profesora zwyczajnego. W roku 1978 powierzono mu funkcję dyrektora Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii, którego powołanie miało na celu zintegrowanie działalności badawczej i skorelowanie nauczania, realizowanego przez zakłady nauk podstawowych. W okresie od 1984 r. do 1990, przez dwie kadencje pełnił funkcję Prorektora ds. Nauki, zaś w latach 1993-1996 Rektora Politechniki Lubelskiej.

W okresie pełnienia tych funkcji szczególną wagę przywiązywał do rozwijania współpracy naukowej z ośrodkami zagranicznymi i krajowymi. Doprowadził do zawarcia dwustronnych umów o współpracy z kilkunastoma renomowanymi ośrodkami zagranicznymi, m.in. w Japonii, Francji, Niemczech, Rosji, Włoszech i Wielkiej Brytanii. Działalność intensywnie na rzecz wymiany pracowników i poprzez swoje szerokie kontakty międzynarodowe promował cały szereg osób do pracy badawczej w różnych laboratoriach. Będąc rektorem, rozpoczął budowę obiektu dydaktycznego (przeznaczonego głównie dla potrzeb Instytutu Inżynierii Ochrony Środowiska). Wiele uwagi poświęcił wdrażaniu zasad samorządności akademickiej, utrwalaniu systemu demokratycznego zarządzania Uczelnią oraz wypracowywaniu jej autonomii w możliwie najszerszym zakresie. Znaczący postęp uzyskano w obszarze efektywności działalności naukowej oraz współpracy z jednostkami gospodarki, co sprzyjało włączaniu się Uczelni do szerokiego przedsięwzięcia na rzecz realizowanej w kraju reformy gospodarczej.

Cały czas pracy zawodowej a także po przejściu na emeryturę aktywnie działał w wielu organizacjach inżynierskich oraz stowarzyszeniach naukowych i kulturalnych. Był członkiem Komitetu Nauk Chemicznych PAN, Komisji Ceramicznej i Sekcji Elektrochemii PAN, Podkomitetu Chemii Plazmy Międzynarodowej Unii Chemii Czystej i Stosowanej (IUPAC) oraz współprzewodniczył Grupie Polskiej Międzynarodowego Towarzystwa Ozonowego (IOA). Był przewodniczącym Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej PAN oraz członkiem komitetów redakcyjnych kilku czasopism krajowych i zagranicznych. Był wieloletnim członkiem Rady Naukowej Instytutu Nawozów Sztucznych w Puławach. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem KEN.

W pracy naukowej i technicznej zajmował się: technologią chemiczną, zastosowaniem materiałów chemoodpornych, chemią plazmy nisko- i wysokotemperaturowej, inżynierią i ochroną środowiska oraz historią nauki. Jego autorytet naukowy i wiedza, nie tylko

w zakresie nauk stosowanych, ale również podstawowych sprawiał, iż Profesor proszony był wiele razy o opinie i recenzje, także przez ośrodki uniwersyteckie - zarówno w kraju jak i za granicą. Łącznie opublikował kilkaset prac naukowych, opracował ponad 20 patentów oraz wypromował 10 doktorów i ponad 250 absolwentów studiów technicznych i uniwersyteckich.

Przebywając na emeryturze, doradzał i pomagał wszystkim chętnym, pozostając wybitnym popularyzatorem nauki i cenionym wykładowcą. Jego osobowość i zakres zainteresowań intelektualnych, dorobek naukowy i literacki - zjednywały Mu powszechną serdeczność i przychyłność.

Panie Rektorze,

Swoim mądrym i godnym życiem zasłużyłeś na trwałą wdzięczność naszej akademickiej społeczności. Rozpocząłeś pracę w naszej Uczelni 30 lat temu, w okresie kiedy bardzo potrzebowaliśmy kadry samodzielnej. To m.in. dzięki Twojej obecności mogliśmy uzyskać status politechniki. Przez 6 lat byłeś Prorektorem ds. nauki, a przez 3 lata Rektorem Uczelni. Zostawiasz trwały ślad w naszej historii. Byłeś wybitnym specjalistą, technologiem chemikiem, ale także humanistą, co przez lata całe było źródłem bardziej wszechstronnego widzenia techniki, edukacji, spraw codziennych funkcjonowania Uczelni.

Panie Rektorze,

Żegna Cię dzisiaj Politechnika, ale pamięć o Tobie w naszej społeczności będzie obecna na zawsze. W sali Senatu będziesz z portretu pogodnie spoglądał na kolejne pokolenia naszych senatorów. Pozostanie Twoja bogata naukowa spuścizna i Twoi uczniowie, a także jakaś niewidzialna pieczęć w psychice wielu ludzi, z którymi pracowałeś.

Pamiętam, kiedy przed kilkoma laty żegnałeś przedwcześnie zmarłego swojego prorektora, nieodżałowanej pamięci profesora *Jarosława Skrynickiego*. Z właściwą sobie humanistyczną głębią rozważałeś eschatologiczny wymiar przemijania, powiedziałeś wówczas, że się z Nim nie żegnasz, ale mówisz do zobaczenia. Wierzmy, że w Domu Ojca już się z Nim spotkałeś, tak jak z innymi przyjaciółmi i kolegami, którzy już odeszli.

Przemijanie jest nieodłącznym elementem tajemnej logiki wieczności i jest tylko kwestią czasu, kiedy wszyscy do Ciebie dołączymy.

Dzisiaj łączymy się w żalu z Twoją rodziną i wszystkimi Bliskimi.

Żegnaj Rektorze. Wieczna cześć Twojej pamięci!

JM Rektor Politechniki Lubelskiej
dr inż. hab. Józef Kuczmaszewski prof. PL